

ЈАКОН

О ЗАШТИТИ ФАБРИЧКИХ И ТРГОВИНСКИХ ЖИГОВА

БЕОГРАД

КРАЉЕВСКО СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРНЯ

1884

МИ
МИЛАН ПРВИ
по милости божијој и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ

ПРОГЛАШАВАМО И ОВЈАВЉУЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ
НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВЕДИЛИ И
ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

ЗАШТИТИ ФАБРИЧКИХ И ТРГОВИНСКИХ ЖИГОВА

I

Општа опредељења.

Члан 1.

Фабрички или трговински жигови јесу у смислу овог закона они знаци, који се употребљују у разним облицима за разликовање у трговачком промету производа једне индустрије, заната или земљорада од других њима подобних производа.

Ови знаци могу се употребити у облику жига, печата, вињета, рељефа, цифара, натписа, нарочитих слика и т. д.

Члан 2.

Ко хоће да задобије искључно право на употребу каквог жига, мора га по опредељењима следејућег одсека пријавити (регистровати).

Члан 3.

Нико не може стећи искључно право на жиг који има општу употребу у саобраћају, као ни на жиг који би искључно представљао поједина писмена, речи или бројеве и државни грб.

Жигови који имају неморалан, или иначе јавном поретку противан карактер, не могу се у опште пријављивати.

Члан 4.

Стечено искључно право на извесан жиг и за извесну врсту производа нико други не може добити у том истом облику и за истоветне производе.

Спорове по овом делу, који би се дододили услед сличности производа, решаваће министар народне привреде по саслушању трговачко-занатлијског одбора оног места, у ком је жалба покренута, а ако у месту не буде трговачко-занатлијског одбора, онда по саслушању одбора у Београду.

Члан 5.

Пријава више жигова на име једног потражиоца дозвољена је према прописима овога закона, само не за истоветне производе.

Члан 6.

Фабрикант, трговац и земљорадник могу да се служе пријављеним жиговима у својој радњи, но министар народне привреде може наредити да се поједини пријављени жигови ставе на предмете за које су намењени. Исто тако може наредити да се за извесне предмете морају жигови пријавити и стављати.

Члан 7.

Жиговно право везано је за предузеће, ради кога је и стечено; оно престаје с престанком истога, а може се и на другог пренети. Но у последњем случају нови је сопственик дужан да у року од три месеца жиг на своје име пријави, иначе губи право на њега, осим ако је предузеће прешло на удовицу, или малолетног наследника имаоца жига, или се пак води за рачун његове масе.

Члан 8.

Нико не сме туђ жиг употребити, да тиме своје производе обележи, нити подражавањем туђег жига исте обележавати.

Члан 9.

Што је у овом закону речено о знацима за обележавање робе, важи и за употребљење знака на завојима, увијутцима, бурдима и т. д.

Члан 10.

Овим законом не мењају се постојећи прописи који су за извесне робе одређени, нарочито прописи о испитивању чистоће злата и сребра код златних и сребрних ствари (правила за пунцирање).

II

Пријављивање и уништавање жигова.

Члан 11.

Који жели да стече искључно право на употребу извесног жига, дужан је предати три истоветна примерка тога жига окружном суду онога места где му је радња, а ако му је радња у Београду или је страни фабрикант, занадија или пољопривредник, београдском трговачком суду.

У оба случаја мора тражиоц искључног права на жиг овоме предати још и тачан састављени списак оних врста роба, за које је жиг одређен.

Ако су жигови (одређени) намењени за материјале, као : метал, земљу, стакло и т. п. онда се морају придати још и пробни комади ове робе са удареним или утиснутим жиговима на њима.

Жигови а и пробни комади робе предаће се у оној размери (димензији) у којој ће се у саобраћај пустити, и с тога ће се употреба жига дозволити само у оном размеру у ком је пријављен.

Члан 12.

На сваки примерак депонованог жига ставиће за пријаву одређени орган :

- а, текући број пријаве,
- б, дан и сат пријаве,
- в, име онога под чијим се именом жиг заводи у регистар, и
- г, означење предузећа и робе за коју је одређен, -- и све ово званичним печатом и својим потписом утврдити.

Регистар у који се заводе жигови мора изложен бити код дотичних судова тако, да га сваки може прегледати, кад хоће.

Одобрење жига суд ће у новинама објавити.

Члан 13.

Од оних жигова који су уписаны у регистар по чл. 11. један примерак предаје се судском регистру, други, такође уписан на исти начин, предаје се сопственику, а трећи заједно са пробним комадом министру народне привреде на чување и употребу.

Члан 14.

Пријављивање сваког жига подлежи такси од 20 динара у таксеним маркама, које се стављају на саму пријаву.

Члан 15.

Право на употребу жига траје десет година од дана када је жиг уписан у суду. Но и по

истеку овога рока сопственик жига може то право поновити ако се понова код суда упише и за тај упис прописну таксу плати, у противном случају губи право на жиг.

Члан 16.

У министарству народне привреде водиће се нарочити регистар жигова, где ће се они заводити по врсти производа за које су пријављени и по реду пријављивања, и који мора да има оне податке, који су у чл. 11. именовани. Овај регистар биће приступачан публици, а тако исто азбучно удешени каталоги, који се морају у добром стању држати, биће стављени публици на употребу и углед.

Исто важи и о пробним комадима.

Члан 17.

Од дана кад је жиг у надлежном суду уписан, задобија сопственик право на употребу истог, и по томе ће се и првенство одређивати, ако би једнаки жигови од више тражиоца код истог или различитих судова поднешени били.

Члан 18.

При пренашању жиговног права на другога у смислу чл. 6. овога закона примаоц права мора поднети доказе како је ово право на њега пренешено. За пренашање плаћа се иста такса као и за пријављивање.

Члан 19.

За уништење употребе једног жига надлеђан је суд окружни, а за варопи Београд трговачки суд, који ће ово литање решењем расправити и то забележити у регистру, у коме је жиг уписан.

Уништење жига објавиће се такође у званичним новинама.

Жиг ће се уништити:

а, у случајевима чл. 2.,

б, услед решења судског, које је донешено по спору око неког жига, и

в, због непоновљеног уписа код суда.

Таксу у 20 динара за овај рад плаћа крива страна, у таксеним маркама.

III

Повреда жиговног права, преступи и казне.

Члан 20.

Сваком повредом жиговног права било безправном или подражавањем жига било продајањем на тај начин обележене робе, оштећени има право да тражи обуставу даље употребе таквога жига, као и да се посцидају такви жигови са робе на коју су ударени.

Оштећени може тражити и то, да се справе и оруђа узапте и неупотребљивим учине, којима су жигови грађени, као и да се израђени жигови одузму и униште.

Накнаду опитећеноме за штету коју је пре-
трио услед повреде његовог жиговног права
досуђиваће судови по одредбама грађанског за-
коника.

У место накнаде штете опитећени може тра-
жити да се кривац осуди на казну од 50—300
динара у његову корист, и судови, кад ствар
исљеде, ову ће му казну као накнаду досудити.

Ова казна не искључује и казни прописане
у чл. 23, 24 и 25. овог закона.

Члан 21.

Подражавање жига постоји кад то вештаци
у смислу постојећег закона определе.

Члан 22.

Опредељење чл. 29. важиће и за оне:

а, који се недозвољеним начином служе туђим
именом, фирмом и именом радње другога, или
који подражавају ове знаке и називе ради тога,
да тиме означе производе који су намењени за
продају било натписом на жигу било на самом
производу, било рекламом или анонсом или другим
подобним обзнатама.

При томе не ће се узимати у обзир да ли име
фирме или иначе други који назив има још ка-
квих додатака као: „по месту“ „по систему од“
„по начину од,“ који су додатци у стању да
купца преваре о пореклу производа;

б, који робу безправно снабдевеним жиговима
држи на стоваришту на продају, па се устеже-

да сопственику жига покаже писмени доказ о имену продавца или порекло робе, као и време и место продаје.

Члан 23.

Забрањено је увозење стране робе у Србију, која на недозвољени начин носи жигове каквог домаћег занатлије, трговца или пољопривредног производијача, или у опште која носи знаке као да је домаћег порекла. Исто тако забрањен је и провоз овакове робе или држање на сместишту. Овакова роба узантиће се где се нађе било од стране дотичне власти било на тужбу општећеног.

Ова ће забрана све доnde остати док се ствар судски не расправи.

Члан 24.

Ако је повреда жиговног права (чл. 20 и 21.) учињена намерно, онда се кривац поред казни прописаних за то општим кривичним законом и чл. 20. овога закона, подвргава и новчаној казни од 50—500 динара у корист државне касе.

Члан 25.

У повратку може се казна удвојити.

У поновљеном поврату казниће се кривац поред новчане казне и затвором од 15—60 дана, а може му се на три до шест месеци забранити радња.

Ако се новчана казна не би могла наплатити из трећине имања осуђеног, онда ће му се казна

ова заменити затвором, рачунајчи за 5 динара новчане казне један дан затвора.

Члан 26.

Суд може наредити да се изречена казна обзнати у званичним новинама на трошак осуђеног.

У поврату пак морају се ове казне на сваки начин објављивати.

Члан 27.

У случају кад се оптужени ослободи као невин, а тужба у исто време као злонамерна огласи и призна, суд може тужиоца осудити на накнаду по чл. 20. овог закона, а у корист туженога, ако овај то захтева.

Преступи противу одредбе члана 5. овога закона казниће се новчано од 5—200 динара или затвором од 1—40 дана. И ову казну изриче суд.

Члан 28.

За дела казнами по овом закону такса се наплаћује за цео рад 30 динара у таксеним маркама од криве стране, а после свршеног спора.

IV

Власти и поступак.

Члан 29.

Извиђање и решавање спорова, као и испитивање и казњење по овом закону спада у делокруг првостепених судова, односно трговачког суда у Београду.

Члан 30.

На судске одлуке у опште по овом закону жалба се подноси касационом суду у року од 15 дана.

Члан 31.

Извиђаји који су по овом закону покренути код судова по тражби приватних, прекидају се одустанком покретача.

У овом случају такса се наплаћује у половини.

V

Прелазна наређења.

Члан 32.

Они који већ свој жиг имају, могу искључиво право на исти само по опредељењима овога закона задобити.

Члан 33.

Према овоме њима се оставља за горњу цељ (чл. 32.) једна година дана рока од дана кад овај закон ступи у живот, да за то време своје жигове суду пријаве.

Они ће имати првенство над онима, који затраже искључиво право на такав исти жиг, а међу тим нису га употребљавали пре овога закона.

У случају ако се овакав жиг не упише у одређеном року, онда ће се и његово уништење извршити по аналогији овога закона.

Члан 34.

Но ако су пре овога закона више њих једнаке жигови имали, онда онај од њих добија право на употребу истих, који се у року у чл. 33. поменутом пријави и доказе поднесе, да их је раније од осталих почeo упражњавати. У случају да ни једна од интересованих страна не може да поднесе довољно доказа о томе да је извесне жигове најпре почела употребљавати решење се спор коцком. Ово ће извршити трговачко-занатлијски одбор у Београду, ако га уместу нема.

Члан 35.

Она права која су међународним уговорима са страним државама закљученим, страним државама ујамчена у погледу првенства пријаве њихових жигова пре овог закона, овим се не мењају, већ се на ово право при увођењу закона у живот имају нарочито обзири да обрате.

Члан 36.

Овај закон ступа у живот од дана кад га Краљ потпише и кад се обнародује.

Препоручујемо заступнику министра народне привреде, Нашем министру грађевина, и Нашем министру правде, да овај закон обнародују и

о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

30 маја 1884 год.,
у Нишу.

МИЛАН с. р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министр правде,*

Дим. Маринковић с. р.

*Заступник
министра народне привреде,
Министар грађевина,
Јефр. Гудовић* с. р.

*Министар правде,
Дим. Маринковић* с. р.